

dene? Jeg tror, at intentionen fra SF's og Enhedslistens side da bestemt må være, at man vil have gerningsmændene dømt. Så mon ikke vi skal prioritere det højest frem for en kortere sagsbehandlingstid?

Vedrørende punkt 6 er der en logik bag kravet om, at en forbrydelse skal anmeldes inden 24 timer efter gerningstidspunktet, hvilket har at gøre med opklaringshensyn hos politiet. Der er allerede i offererstatningsloven skabt mulighed for at dispensere for kravet om 24-timers-reglen, såfremt offeret befinder sig i en tilstand af chok og ikke har åndsnaerværelse nok til at anmelde forbrydelsen. De her dispensationsregler varetager offerets interesser tilstrækkeligt, og der er derfor ingen grund til at ændre på Erstatningsnævnets praksis.

Venstre og jeg selv vil på enhver måde gøre alt for at hjælpe voldtægtsofre, både før, under og efter at sagen med gerningsmanden er i gang, og sikre, at de får den bedste hjælp og rådgivning, men på baggrund af Strafferetsplejeudvalgets manglende beretning og på baggrund af, at de nuværende regler allerede virker fint efter hensigten, kan Venstre ikke tilslutte sig dette forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der en række korte bemærkninger. Først fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt høre fru Irene Simonsen: På hvilket sted i det her beslutningsforslag inklusive bemærkningerne er der kritik af politiet? Det er fuldstændig uforståeligt, hvorfor fru Irene Simonsen ikke bare kan forholde sig til indholdet af det her beslutningsforslag, som vi faktisk har øvet os en hel del med, i stedet for blot at tage det på rygmarven.

I øvrigt er mig bekendt et af problemerne med at få bevilget en bistandsadvokat i hele forløbet mangel på penge. Nu husker jeg det, som om fru Irene Simonsen rent faktisk deltog i den høring, der ligger til grund for det her beslutningsforslag, og der var flere bistandsadvokater, der klart sagde, at de kun fik lov til at fungere som bistandsadvokater, mens offeret blev afhørt, fordi der ikke var penge til andet. Det er det, der ligger til grund for punkt 1.

Og så endnu en gang: Hvor kritiserer vi politiet? Vi har ikke på noget tidspunkt anfægtet

den måde, politiet behandler voldtægtsofrene på.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil allerførst sige til fru Anne Baastrup, at jeg deltog i den høring, og jeg synes, det var meget interessant, meget belærende, og i øvrigt var det godt arrangeret, og der kom mange vinkler og mange sider frem. Så jeg har bestemt også i min tale her taget udgangspunkt i det, jeg oplevede til den høring.

Om bistandsadvokaterne vil jeg sige, at de meldinger, vi får, er, at i langt de fleste tilfælde deltager der en bistandsadvokat, og at man også tilgodeser offerets svage stilling i det her, giver en god vejledning og har kontaktpersonen med. Jeg er ikke spor i tvivl om, at politiet og anklagemyndigheden gør alt, hvad de kan, for at tilgode disse offeret i bedst muligt omfang.

Jeg vil bare sige, at det er sådan en generel betragtning, jeg har vedrørende de forskellige beslutningsforslag, der har været fra SF, og som jeg har været ordfører på, at der sådan i undertonen ligger en kritik: Gud ved, om vores systemer i politiet nu gør det her godt nok?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Vi har nu fået konstateret, at der ikke ligger nogen kritik af politiets måde at arbejde på. Jeg må så også lige orientere fru Irene Simonsen om, at der er forskel på, at politiet har en kontaktperson og så bistandsadvokaten. Det var et gennemgående træk, at bistandsadvokaterne ikke havde tilstrækkelig tid sammen med ofrene.

Så er fru Irene Simonsen meget afvisende over for konfliktråd. Der ved fru Irene Simonsen eller burde vide, at Rigshospitalets voldtægtscenter rent faktisk har gennemført en slags konfliktråd, en slags mægling, som har været til stor gavn for kvinderne. Der ligger jo ikke her i vores forslag eller i konfliktrådstanke i øvrigt et forslag om, at man skal påtvinge offeret at være sammen med gerningsmanden; det er en mulighed.

Så hvis fru Irene Simonsen lige vil træde et skridt tilbage og glemme al sin vrede over SF og så i stedet forholde sig til indholdet af beslutningsforslaget, så kom vi måske alle sammen et stykke videre.